

محبوب فؤاد حضرت ورقا عليه بهاء الله الأبهى ملاحظه فرمايند

بسم ربنا الأقدس الأعظم العليّ الأبهى

حمد حضرت مقتدری را لایق و سزااست که بنقاط قلم اعلى صفوف اقتدار را بیاراست و حروف و کلمات را بطرز جدید و طور بدیع ترکیب نمود و از آن علم کلمه آنه هو الله را برافراخت و با معدودی محدود امام جنود اعدا سطوت کبری ظاهر فرمود ناصرش در رتبه اولی قلم اعلى و در رتبه اخرى مظاهر تقوى جلّ بیانه و عظم سلطانه و التّکبیر و البهاء على المخازن المكنونة فى ناسوت الانشاء الّتی منها ظهرت صفوف الحکمة بأعلام البیان اولئک عباد ما اخذهم سکر الهوى بل نشاط الهدى قاموا امام الوجوه و دعوا الكلّ بأمر الله المحتوم الى الرّحیق المختوم طوبى للّذين فازوا و ويل للّذين انكروا و كفروا اولئک من اصحاب النار لدى الله العزيز المختار

یا محبوب فؤادی آثار خامه محبت و وداد بهیئت اثمار سدره وفا ظاهر اوراق سدره بنغمات بدیعۀ مجذبه مغرّد و اثمارش بذکر آثار قلم اعلى ناطق بعد از استماع و اصغا و وجد و طرب قصد مقام مولی الأنام نموده و بعد از حضور امام مکلم طور قال روح من فى ملکوت الأمر و الخلق فداه ما فى يدک بعد العرض امرنى بالقراءة عرضت و قرأت امام الوجه فلمّا تمّ و انتهى نطقت سدره المنتهى بآياتها الكبرى قوله تبارک و تعالى

بسمى المحزون فى ناسوت الانشاء

یا ايّها النّاطق بذکرى و القائم على خدمة امرى و النّاظر الى افقى اسمع ندائى أنّه ارتفع من مقام احاطته احزان العالم بما اكتسبت ايادى الّذين ادّعوا قربى و حبّی و ارتكبوا ما ناحت به براءة الله المهيمن القيّم قد فتح باب فى المدينة الكبيرة ليكون مهبط الأمانة و العفة و الوفاء و الدّيانة و الصّدق و الصّفاء ولكنّ الظّالم جعله محلاًّ للسّرقة و الخيانة و الظّلم و الجفّاء بذلك صاح المقرّبون و ناح المخلصون ثمّ الّذين طافوا العرش الأعظم و شهدوا بما شهد الله أنّه لا اله الاّ هو الفرد الواحد المهيمن على ما كان و ما يكون

یا ورقاء ينوح البهاء و ينطق بما ورد على هيكل الأمانة ضربة و على وجه الصّدق لطمة من الّذى شقّ بأصابع الظّلم ستر الحرمة و عمل ما ظهر منه الفزع الأكبر فى مدينة عدل الله مالک الوجود انا اردنا له المعروف و هو اراد لنا المنکر بذلك فتح باب الشّماتة و الاستهزاء على الله ربّ الغيب و الشّهود انّ المظلوم ينادى و يدع الكلّ الى الوفاق و الاتفاق ولكنّ الّذين نقضوا الميثاق قاموا بنفاق ارتفع به صريخ الأشياء من الآفاق و القوم اكثرهم لا يسمعون قد راج سوق الكذب بما اكتسبت يده و الصّدق فى حزن ما اطّلع به الاّ الحقّ علام الغيوب لعمرى قد نبذ التّقوى و اخذ الفحشاء بعدما منعناه و اوليائى عنه فى الواح شتى يشهد بذلك عباد مخلصون انا اردنا له التّجارة و الغافل اراد لنا الخسارة قل خذ المعروف و ضع المنکر امراً من لدى الله ربّ الجنود ربح المظلوم هو العدل و الانصاف لا الرّخارف الّتى بها فتح باب الحرص و الهوى على وجوه الورى قل ايّاكم يا قوم اتّبعوا عدل الله بينكم و لا تتّبعوا الأوّهام و الظّنون

یا ورقا عليك بهاء الله مولی الورى در مدينه كبريه وارد شد آنچه كه كبد عدل را سوخت نفسى كه كمال عنايت در باره اش مجرا شد نار حرص و طمع بشأنى در قلبش مشتعل كه حقّ جلّ جلاله و نعمت و عنايتش را فراموش كرد در ليالى و ايام با عدوّ الله محشور و مأنوس قد ارتكب ما ناح به الأفئدة و القلوب اعلم يا ورقاء انّ المحبوب فى ضررّ مبين و فى حزن مبين و فى غمّ مبين و فى جميع الأحوال الحمد لله ربّ العالمين انتهى

از نفعات بیان مقصود عالمیان حالت این عبد معلوم چندی قبل آن محبوب ذکر نفسی را فرمودند که از مدینه کبیره مکتوبی بآن شطر فرستاده آن غافل نزد مؤمن مؤمن نزد منکر منکر نزد کافر کافر نار نفاق در قلبش مشتعل با نفس دیگر در جلب زخارف و خیانت متحد گشت مبالغی مال مردم از میان رفت و حال بنفاق ظاهر چه که تصدیق خیاناتش نشده و نمیشود و طغیان بمقامی رسیده مع آنکه حقّ جلّ جلاله عاشروا مع الأديان فرموده از معاشرت او و منافقین اولیای خود را منع نموده از حقّ میطلبم آتش طمع را بماء قناعت ساکن نماید و شعله حرص را تسکین عطا کند مع آنکه کمال عنایت امام وجوه در باره اش مجرا اولیا از برایش محل معین نمودند و باموال مدد کردند مع ذلک از او ظاهر شد آنچه که ذکر از ذکر آن در گزیر است در لیالی و ایّام از حقّ جلّ جلاله میطلبم آنچه را که سزاوار است

اینکه در ذکر اولیای آن ارض و اطراف آن و اشتعالشان را بنار محبت الهی مرقوم داشتند بعد العرض امام الوجه فی الأفق الأعلى لسان بیان در ملکوت عرفان باین آیات محکمات ناطق قوله تبارک و تعالی یا اولیائی فی التّاء و ضواحیها اسمعوا نداء المظلوم به خلق عالم البیان و عالم الآذان یشهد بذلك هذا الكتاب الأعظم المبین هذا نداء کان اصغائه منتهی امل المقرّین و المخلصین ذکرکم من کان مشتعلاً بنار حبّی و ناطقاً بشئ الجمیل ذکرناکم بآیات تنجذب بها افئدة الملاّ الأعلى و اهل خباء المجد و سراق عصمة الله ربّ العالمین انا نبشّره بعنایتی و نذکرهم بآیاتی و انا المشفق الکریم قد اثبتنا اسمائهم من قلمی الأعلى فی الصّحیفة الحمراء الّتی ما اطّلع بها الاّ الله مالک هذا اليوم البدیع طوبی لکم بما اخذتم کوثر بیانی من ید عطائی و شریتم منه باسم الله الملك الحقّ العدل المبین

یا ورقا علیک بهائی و رحمتی قل لا تعادل بقطرة منه بحور العالم طوبی لمن فاز به و ویل للغافلین عباد بیچاره را علمای ایران از عرفان مقصود عالمیان در یوم ظهور منع نمودند ایشانند حجاب اعظم خود و امم هر دو را محروم داشتند اولیا را بشارت ده چه که هر یک فائز شد بآنچه که شبه و مثل نداشته در این حین کعبة الله بایشان توجّه نموده و ظهور الله بآن اشیطار ناظر نسأل الله ان یجعلهم مخازن حبه و کناز استقامته و مطالع جوده بین عباد و نوره فی بلاده انه علی کلّ شیء قدیر سوف نفتح ابواب اللسان بذکرهم و ثنائهم و نوید القلوب بتوجّھها الیهم ان ربهم الرحمن هو السّامع الناظر العلیم البصیر البهاء من لدنا علیهم و علی الذّین ما منعهم الضّوضاء عن التّوجّه الی الأفق الأعلى و ما خوفتهم جنود الذّین کفروا بالله العزیز الحمید انتهى ربّنا و سیّدنا و مولانا نشکر بدائع فضلک و نحمد ظهورات الطافک و عطائک و مواهبک اسألك یا مولی العالم و سیّد الأمم بأن تحفظ المقبلین من شرّ المعرضین و المقرّین من ظلم المنکرین و المقرّین من اعتساف الذّین کفروا بک و بآیاتک فی یومک المقدّس العزیز المنیر

امید هست عنقریب در آن ارض و اطراف ظاهر شود آنچه که کل را بصراط مستقیم و نبأ عظیم هدایت نماید ان ربّنا هو المقتدر القدیر

اینکه در باره توجّه و اقبال جناب آقا سیّد مهدی علیه بهاء الله الذی فاز بالرحیق المختوم فی هذا اليوم المبارک المختوم مرقوم داشتید بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اعلى یک لوح ابدع ابهی از سماء عنایت مولی الوری مخصوص ایشان نازل و ارسال شد انشاءالله از رحیق بیان که در کلمات مالک ادیان مکنون و مستور است بیاشامند و بحکمت و بیان عباد غافل را آگاه فرمایند شاید از فیوضات حضرت قیّاض از این ایّام محروم نمانند انه هو الفضّال الکریم

ذکر جناب حاجی علی عسکر علیه بهاء الله را فرمودند لله الحمد فائز شدند بآنچه که امل مخلصین بوده و مخصوص اولیای میلان علیهم بهاء الله هم لوح منیع ارسال گشت انشاءالله الی حین رسیده و ابصار بنورش منور گشته مکرّر از لسان عظمت ذکر مهاجرین و فائزین ارض میلان جاری مخصوص نفوسی که بمحبوب مکرم حضرت حاجی الف و حاء علیه بهاء الله الأبهی منسوبند کل مذکورند و بعزّ عنایت الله فائز هنیئاً للذّین شربوا رحیق حبه و فازوا بالاقبال الی افقه یسأل الخادم ربّه بأن

يحفظهم و يؤيدهم على ما يحب و يرضى اين ايام مكرّر از ابناء ايشان كه در تاء و فاء تشریف دارند نامه رسیده و ذكرشان تلقاء وجه مذکور صدهزار شكر كه تأييد فرمود و توفيق بخشيد و فائز نمود احبای خود را بآنچه كه در كتب و صحف و زبر از برايش شبه و مثل ذكر نشده انه هو الفيّاض و هو الفضّال و هو الغفور و هو الكريم

و اينكه ذكر امة الله ضلع جناب حاجي على عسكر عليهما بهاء الله را فرمودند و همچنين توجّه و حضور را بعد از عرض امام كرسى ربّ اين كلمه عليا از مصدر امر مالك الرقاب نازل قوله تبارك و تعالى يا ورقا عليك بهائى امة الله را از قبل مظلوم تكبير برسان او را بشارت ده چه كه اراده اش امام تيّر اراده الهى مشهود و واضح و لسان عظمت باين كلمه عليا ناطق يا امتى عليك بهائى از حقّ جلّ جلاله ميطلبيم ترا مؤيّد نمايد و ارادات را كه حال در عالم قول است بعمل مزين فرمايد و قبول نمايد آنچه را كه طلب نمودى و مقدّر فرمايد از براى تو اجر امائى كه قصد مقصد اقصى نموده اند و بحضور و اصغا و مشاهده فائز گشته اند اشكرى ربّك بهذا الفضل الذى احاط العالم ثمّ احمدى مولاك بهذه الرحمة التى سبقت الأمم قولى قولى لك الحمد بما هديتنى و عرفتنى و قدّرت لى اجر من شرب رحيق قريك و فاز بأنوار تيّر لقائك اى ربّ انت الكريم لا اله الا انت الغفور الرحيم اسألك بأن تقدّر لى فى كلّ عالم من عوالمك كلّ خير قدّرت له لامائك القائنات انك انت المقتدر العزيز العظيم انتهى

طوبى از براى نفسى كه بچنين مقامى فائز شده و يا بشود چه كه از فضل و رحمتش عالم قصد بمقصود واصل و از مقام طلب بمقام فعل آمد ان تعدّوا عناياتها لا تحصوها اين بنده هم از براى آن مخدّره ميطلبد آنچه را كه سبب فلاح و نجاح است ان ربّنا هو الغفور الكريم

و همچنين ذكر جناب مشهدى الله و يردى عليه بهاء الله بساحت اقدس فائز و اين جواب از سماء عطا نازل قوله تبارك و تعالى

بسمى المقدّس عن الأسماء

يا الله و يردى طوبى لك و لاسمك چه كه اين اسم مدلّ و مشعر است بر درياهاى فضل و عطا و بخشش و عنايت مولى الورى حمد كن مالك قدم را كه ترا تأييد فرمود بر فضل و عنايتش و قرب و عرفانش بگو

الهى الهى اشهد انك خلقت الوجود بقطرة من بحر جودك و اظهرت منه من نيسان رحمتك ما اردته بقدرتك و فضلك اى كريم توئى آن مقتدرى كه حجابات عالم ترا از ارادات بازداشت و سبحات امم حایل نشد باصبع اقتدار شقّ استار فرمودى و اوليا را بخباء مجد راه نمودى باب كرم بر وجوه امم مفتوح و سبيل رستگارى امام عيون عالم مشهود اى كريم افنده و قلوب را از نفحات وحيث محروم مفرما و ابصار و آذان را از مشاهده و اصغا منع منما توئى آن قادري كه بدو حرف نيست بحت را طراز هستى بخشيدى و فانى باتّ را بعالم باقى دعوت فرمودى اى رحيم اين عبد فانى را از كوثر بقا قسمت عطا كن و از درياى دانائى آنچه سزاوار بخشش تو است روزى نما توئى بخشنده و مهربان و فى قبضتك زمام من فى الامكان انتهى

و ذكر جناب حاجي محمد على (مر) عليه بهاء الله را نمودند بعد از عرض در ساحت امع اقدس اين كلمات مباركات از امّ الكتاب ظاهر قوله جلّ جلاله و عمّ نواله يا ايّها القائم على خدمتى و الناطق بثنائى بشّره من قبلى بعنايتى و رحمتى انا ذكرناه من قبل و من بعد و ايدناه على الاقبال و سقناه كوثر عرفانى من يد عطائى و انا الجواد الكريم نسأله تعالى ان يجعله حرفاً من حروفات كتابه و علماً باسمه بين خلقه انه هو المقتدر القدير

و نذكر فى هذا المقام ابن الدّخيل الذى اخذه سكر بيانى و اجتذبه الى افقى و انطقه بثنائى الجميل بين عبادى الذين شربوا كوثر العرفان من ايدى فضل ربّهم الرحمن الرحيم انتهى لله الحمد لازال اوليا مذكور بوده و هستند فضل احاطه نموده و

اسباب تأیید فرموده تا آنکه افتدۀ مقدّسه بنور معرفت منور و بنار سدره مشتعل اشتعالی که امید است سبب اشتعال عالم گردد باری این عبد خدمت هر یک تکبیر و سلام میرساند و از حقّ میطلبد آنچه را که سبب حیات کل است یا محبوب فؤادی قسم بآفتاب حقیقت اگر ناس بر عنایت و فضلش علی قدر سمّ ابره آگاه شوند کل خود را از دوش فارغ و آزاد مشاهده نمایند طوبی لمن شرب الرّحیق و فاز بما فاز به المقربون و المخلصون

و همچنین ذکر جناب کربلائی محمّد جعفر علیه بهاء الله باصفا فائز و بعد از عرض در حضور این کلمه علیا از افق سماء طور مشرق و نازل قوله تبارک و تعالی یا جعفر لعمر الله مظلوم حمل نموده آنچه را که عالم از حملش عاجز بوده و هست و مقصود آنکه از بیان و اراده حقّ جلّ جلاله در این فجر ظهور نسیم عنایتی مرور نماید ظاهر را بطراز عدل و انصاف مزین دارد و باطن یعنی افنده و قلوب را از ضغینه و بغضای اهل عالم مطهر فرماید آنچه سبب ارتقاء وجود و ارتفاع نفوس است بیان واضح صریح در زیر و الواح از قلم الله نازل و جاری ولکن آذان واعیه و ابصار حدیده و صدور منشرحه و افتدۀ منیره اقلّ از کبریت احمر مشاهده میشود یا حزبی همّ این مظلوم و بلا و حزنش از ما ورد علیه من الأعداء نبوده و نیست ولکن از مدّعیان محبّت ظاهر شد آنچه که صخره صیحه زد و سحاب نوحه نمود و ما سوی الله بکلمه و اسفا ناطق گشت بهتر آنکه این مقام مستور ماند لئلاّ تتکدّر قلوب اولیائی و اصفیائی نسأل الله تبارک و تعالی ان یوفّقک و یؤدّک علی ما یرفعک بین العباد انه هو العزیز الفضّال انتهى

از ذکر و بیان عنایت مقصود عالمیان نسبت باولیا واضح و مشهود از حقّ میطلبیم اولیا را بشأنی از نار بیان و نور تبیان منور فرماید که جمیع آفاق منور گردد تا اهل عالم بظهور اعمال و اخلاق طیبۀ روحانیّه بضراط مستقیم و نبأ عظیم توجّه نمایند و خود را از کدورات و غبار شبهات و اشارات قوم مقدّس و میرا ملاحظه کنند رحمتش احاطه نموده و فضلش بمثابة آفتاب از افق هر حرفی از حروفات کتابش مشرق و لائح ان ربّنا هو المعین المعطی الکریم انشاءالله قطعه مقطّعه مذکوره مخصوص جناب آقا میرزا عبدالحسین علیه بهاء الله ارسال میشود لتقرّ بها عین من ارادها و یک قطعه مبارکه هم از خطّ حضرت غصن الله الاکبر روحی لثراب قدومه الفداء مخصوص جناب ابن دخیل علیه بهاء الله و عنایت ارسال میشود

و اینکه در بارۀ وصول و ایصال الواح مبارکه مخصوص اولیای بناب و میان دوآب مرقوم داشته‌اند فی الحقیقه بشارتی بود مشهود و بر قوّت باصره افزود الحمد لله آن اшطار فائزند وقتی از اوقات این کلمه مبارکه علیا از لسان مولی الوری استماع شد قوله جلّ جلاله یا عبد حاضر اگر ما در مملکت دیگر بودیم و این الواح که بمثابة امطار بر ایران بارید بر ممالک دیگر این کرم مبذول میشد هرآینه اکثری از اهل مدن و دیار خارجه بمطلع نور احدیّه توجّه مینمودند انتهى فی الحقیقه اینست آن محبوب میدانند چه مقدار آیات نازل چه مقدار بیّنات ظاهر هر لوح از الواح الهی مفتاح اعظم بود از برای کنوز معانی و شأن و مقامش را احدی انکار ننموده این ایّام نفسی از اختیار باین کلمه مولی الوری ناطق و از ارض طاء نوشته که عباد در نزد ظهور لآلی حکمت و بیان که از خزانه قلم اعلی ظاهر خاضعند و احدی ملاحظه نشد که انکار نماید و یا نپسندد معذلک سکر نفس و هوی بشأنی اخذشان نموده که در حین اقرار منکر مشاهده میشوند چه که قول مسموع و مشهود و عمل مفقود چه اگر بعمل فائز میگشتند حال قطعات عالم یک قطعه مشاهده میشد و از جنّت ابهی محسوب میگشت صد هزار افسوس و دریغ که الی حین بر خسارت و ربح حقیقی پی نبرده‌اند و آگاه نگشته‌اند اشهد انّهم من الغافلین

اینکه در بارۀ جناب ملا حسین (می) علیه بهاء الله مرقوم داشته‌اند بعد از عرض در ساحت اقدس فرمودند یا حسین خذ کتابی بقوة لا تمنعک قوّة العالم و بقدره لا تضعفک ضوضاء الأمم و باستقامة لا تزکّ شبهات المریین و لا ضوضاء التّاعقین و لا کرّ الملوک و لا فرّ السّلاطین انا اقبلنا الیک فی هذا الحین و انزلنا لک ما لا تعادله خزائن السموات و الارضین افرح و قل لک الحمد یا مولی العالم و لک البهاء یا محبوب افتدۀ المخلصین انتهى

و اما در باره حقوق بطراز عفو حقیقی فائز شدند عفا الله عنه فضلاً من عنده ان ربنا هو الفضل الكريم ولكن امید آنکه بهدایت خلق مشغول شوند که شاید بحکمت مقدره و بیانات منزله نفوس غافله را آگاه سازند و از کوثر معرفت مرزوق دارند ان ربنا هو المؤید الحکیم انتهى

و هذا ما نزل لجنا ب اخيه ملا احمد عليه بهاء الله يا احمد عليك بهاء الله رب العالمين در ظهور و آثارش تفکر نما امطار حکمت و بیان در جمیع احیان از سماء رحمت رحمانی و سحاب حکمت لدنی نازل و آفتاب قدرت و عظمت و اقتدار از اعلی افق عالم امام وجوه امم مشرق و لائح و لآلی عرفان در کل احیان از خزانه قلم اعلی ظاهر و مشهود نور ساطع بحر موج مع ذلک کل محجوب و مخمود الا من شاء ربک يا احمد ندای مظلوم را بگوش جان بشنو و از عالم و عالمیان بگذر لازال باین کلمه علیا که از افق ام الكتاب مشرقست ناظر باش قوله تبارک و تعالی یا اولیاء الله فی ارضه و اصفیائه فی بلاده و حربه بین خلقه طهروا قلوبکم من القصص الأولى التي بتمسکها زلت اقدام حزب القبل الذين افتخروا علی العالم و الأمم یا احمد انا اردنا ان نسقیک کوثر البیان ليقدسک عن الظنون و الأوهام التي بها منعت الشيعة عن مطلع نور الأحديّة اسمع النداء من افق هذه السماء و خذ ما امرت به انه ینجیک فضلاً من عنده و يعرفک نبأ العظيم یا احمد اهل سنة فتوی بر شهادت سید عالم ندادند و بجابلقای موهوم و جابلسای ظنون تمسک نجستند و یهود طلعت ظهور را رد نمودند و بر سفک دم اطهرش فتوی ندادند یا احمد خوب تفکر نما قلمی که از آن نصیح الله جاری و کلمه الله ظاهر حال بتو توجه نموده و ترا ذکر مینماید بگو ای مردم اگر بنور ایمان فائز نمیشوید از ظلمت حزب شیعه خود را خارج نمائید لعمر الله اعمال غیر اعمال رسول و همچنین اقوال عمل نمودند آنچه را که عبده اصنام علی قولهم و عبده اوهام عمل نمودند ایکاش ضحیج منابر ایران را اصغا مینمودی بلسان فصیح ذاکر و هر یک در هر آن بکلمهئی ناطق میگوید الهی الهی خلقتی لذرک و ثنائک اذا تسمع من الذی ارتقی علی سبک و سب اولیائک یا لیت ما غرست و ما خلقت یا احمد ادعای آن حزب چه بود و عمل چه شد فکر لتکون من الراسخین یا احمد اگر از این بحر قطرهئی ظاهر شود و یا از صحیفه مکتونه که بصحیفه حمرا مذکور است کلمهئی بمیان آید و گفته شود بید خود عنقت را قطع نمائی باری حق از برای حیات ابدی آمده نه از برای موت کل را بحفظ امر نموده نفس حق شاهد و الواح گواه قل

الهی الهی لک الحمد بما ذکرتنی اذ کنت فی السّجن و اقبلت الیّ اذ کنت غافلاً عن ظهورک و طلوعک و اقتدارک اسألك بأمرک الذی جعلته علّة وجود العالم و ظهور الأمم بأن تجعلنی ثابتاً فیما ظهر و متمسکاً بحبلک المتین و نیاک المبین انتهى

ذکر حبیب روحانی جناب آقا محمّد صادق علیه بهاء الله را نمودند بعد از عرض در ساحت اقدس این عطیّه کبری از افق سماء عطا نازل قوله تبارک و تعالی الف و حاء و منتسبین کل فائزند بآنچه که سبب اعظمست از برای هدایت امم اسمشان در اراضی معارف غرس شده اغصان و افنان و اوراق و اثمارش بدوام ملک و ملکوت باقی و برقرار طوبی لهم و نعیماً لهم نشهد انهم من الفائزين فی کتابی المبین کل را از قبل مظلوم تکبیر برسان و بعنایات لاتتناهی الهی بشارت ده

و اما در باره اسم اولیا را از قبل اذن دادیم باسمین اعلیین یا اسامی اغصان نسأل الله ان ينزل علیهم رحمة من سماء عطائه و برکة من لدنه انه هو الفیاض الفضل انتهى

اینکه مرقوم داشتند جناب آقا علی (م) علیه بهاء الله رجا نموده که هر گاه فرشی یا چیز دیگر که بقدر چهل پنجاه تومان بشود لازم باشد امر و عنایت فرمایند و هر گاه وجه الزم لدی الاشارة ارسال میشود بعد از عرض این فقرات در ساحت اقدس قوله تبارک و تعالی انا عفونا عنه فضلاً من لدی الله العزيز الحمید نسأل الله تعالی ان يجعله مستقیماً علی امره و ناطقاً بشئائه لله الحمد بخدمت فائز شد و آنچه ظاهر شده لدی الله مذکور و مخزون انا نبشّره بعنایتی و نذکره بآیاتی لیاخذه

الفرح الأكبر فی ایام الله مالک القدر و موجد البشر انشاء الله بنار محبت الهی نفوس افسرده را مشتعل سازد و بظهور انوار نیر اعظم راه نماید انتهى این عبد هم خدمت ایشان و سایر اولیا تکبیر و سلام میرساند الحمد لله از نفوس قائمه لدى الله مذکورند امید آنکه هر یک از اولیا بر هدایت عباد قیام نمایند و نطق بگشاید ولكن بحکمت باید در جمیع احوال بحکمت تمسک نمایند نفوسی که بساحت اقدس فائز گشته اند عمل اغصان سدره مبارکه و اصحاب را دیده اند و آگاه گشته اند اقرار و اعتراف منع شده بعد از اربعین سنه او ازید که مطالع اوهام بدسایس و خدعه مشغول و خلف دنان مستور یکی از آن نفوس این ایام ظاهر و شانش باهر و آن میرزا هادی دولت آبادی است که در ارض صاد ساکنست باری در این ایام بعد از شهادت حضرت اشرف روح المقرین له الفداء او را باسم بابی ذکر نمودند خوف اخذش نمود و اضطراب او را بر آن داشت که بر منبر ارتقا جست و از اول امر الی حین تبرّا نمود آن نفس ظالمه از برای حیات دو یوم ارتکاب کرد آنچه را که حقیقت وجود نوحه نمود حال در نفوسی که متابعت امثال او مینمایند تفکر فرمائید خسر الطالب و المطلوب و آن غافل ظالم مجدد در اضلال ناس مشغول است حال شهادت اشرف شهید و حیات آن غافل دو شاهد عظیمند بر حقیقت مقام و اعمال آن دو این فقره مکرر ذکر شده چه که از برای تنبه خوبست لعل الغافل یتذکر او یخشی چه مقدار از نفوس که در این ظهور اعظم رایگان جان نثار نمودند العلم عند الله ربنا و رب العرش العظيم

اخبار جدید آنکه جمعی از حضرات افغان و اوراق سدره و حضرت امین علیهم بهاء الله رب العالمین در بیستم شهر رمضان حاضر و بمطاف ملاً اعلی فائز جناب امین مکرر ذکر آن محبوب را نموده فی الحقیقه مخلصین و مقرّین را بسیار دوست میدارد هنیئاً له

جناب آقا محمد حسین اسکوئی علیه بهاء الله الابدی ذکرش در این حین در ساحت اقدس ابهی مذکور و باصفا فائز و هذا ما تحرک به لسان العظمة اذ کان مستویاً علی کرسی العطاء قوله تبارک و تعالی

هو السامع المجیب

یا محمد قبل حسین ذکرک من احبّنی ذکرناک بما اشرق به نیر العطاء من افق لوح الله المهيمن القيوم قد لاح به النور و ظهر ما کان مکنوناً فی علم الله مالک الوجود هذا یوم فيه ظهرت الأسرار من کنز حکمة الله رب ما کان و ما یكون انه ظهر بالفضل و حکم بالعدل طوبی لعبد ما منعه حجبات العلماء و ما خوفته سبحات الذين انکروا ما نزل من لدى الحق علام الغیوب قل یا ملاً الأرض اتقوا الله و لا تتبعوا کلّ جاهل مردود قد خرقت الأحجاب و هتکت الأستار من اصبع الاقتدار امرأ من لدن مالک الغیب و الشهود طوبی لسمیع سمع النداء و لبصیر فاز بمشاهدة آثار الله الملك العزيز الودود انک اذا اخذتک نفحات الآيات قل

سبحانک اللهم یا مظهر البینات و مالک الأسماء و الصفات اسألك بنورک الذی سطع من افق ظهورک و استضاء به آفاق مدائن فضلک و عطائک و بأمرک الذی احاط الأشياء و بسلطانک الذی غلب من فی الأرض و السماء بأن تؤیّدنی علی ما ینبغی لسماء جودک و بحر کرمک ای ربّ ترى الجاهل اراد بحر علمک و الخاطی قلزم عفوک و عطائک اسألك ان لا تخیبه بجودک و کرمک انت الذی بندائك نادت الأشياء و لاسمک خضع من فی الأرض و السماء لا اله الا انت المهيمن العزيز الفضال انتهى

حسب الأمر این لوح مبارک بخط حضرت غصن الله اکبر روحی لثراب قدومه الفداء هم نوشته ارسال شد امید آنکه از آیاتش عبرات مشتاقین نازل گردد این بکا بکاء شوقست و محبوبست و از صدهزار فرح افضل دیگر عشاق این مقام را یافته اند هنیئاً لهم

ذکر جناب آقا میرزا محمد ابن مرحوم مغفور علیهما بهاء الله را نمودند لله الحمد و المنة مجدّد ذکرشان در انجمن مقررین و مخلصین مذکور آمد این عبد لازال از حقّ متعال طلب نموده او را مؤیّد نماید بر خدمتی که سبب اعلاء کلمه و علّت ظهور انقطاعست باری بعد از عرض این فقره در ساحت امنع اقدس یک لوح مقدّس مخصوص ایشان از سماء عنایت مقصود عالمیان نازل و ارسال شد اسأله تعالی ان یجذبه بآياته و یقرّبه بفضله و یقدّسه عمّا لا ینبغی لأَیّامه أنّه هو السّامع المجیب

و ذکر جناب میرزا محمد خا و میرزا علی علیهما بهاء الله بعد از عرض امام وجه این آیات یبّینات از سماء مشیّت نازل قوله عزّ بیانه و عزّ برهانه

بسمی الظّاهر امام وجوه الأدیان

یا محمد علیک بهائی آیات الهی عوالم غیب و شهود را احاطه نموده و تجلّیات انوار آفتاب ظهورش بر کل پرتو افکنده لعمری بحر بیان بامواجی ظاهر که از اوّل دنیا الی حین شبه آن دیده نشده معذلک عباد بیشعور خود را در این ظهور از فیوضات مکّم طور محروم نموده‌اند بهوی متمسّکند و از تقوی معروض و از حقّ بعیدند و باوهم خلق متشبّث از حقّ میطلبیم ترا تأیید فرماید تا باستقامت تمام بر خدمت امرش قیام نمائی و از رحیق عنایتش بیاشامی سبحان الله جمیع احزاب بذکر مالک رقاب مشغول و بشنایش ناطق ولکن اکثری غافل از حقّ در جمیع احوال از برای کل میطلبم آنچه را که وجود را مرّة اخری موجود فرماید و بطراز ابدی مزین دارد اوست قادر و توانا

و هذا ما نزل لجناب آقا میرزا علی علیه بهاء الله قوله تبارک و تعالی

بسمی العزیز البدیع

یا علی ماکان گذشت و مایکون از بعد میآید باید این حین را غنیمت شمرد و بما ینبغی تمسّک جست امروز هر شجری را ذکرست و هر مدری را بیانست قسم بآفتاب حقیقت اذن واعیه از جمیع اشیاء ندای الملک لله مولی الوری اصغا مینماید در شرق ظاهر و آثارش از غرب هویدا و در غرب بر سریر بیان مستوی و از شرق ندایش مرتفع از حقّ میطلبیم اولیای خود را مدد فرماید و از اشراقات انوار نیر بیان محروم ننماید اوست بخشنده و اوست عطاکننده و هو الکریم الفیاض انتهى باسم هر یک سلسیلی جاری و کوثری ساری از شیء میان خالی چه مقدار لآلی حکمت و بیان ظاهر شده و میشود طوبی لدی بصر لینظر و لدی سمع یسمع نداء الله ربّنا و ربکم و ربّ هذا المقام الکریم

بعد از عرض ذکر سمی حضرت مقصود ابن من صعد الی الله علیهما بهاء الله الأبھی من لدی الله مولی الوری این کلمات عالیات از بحر فضل و عطا و مطلع صفات و اسماء نازل قوله جلّ جلاله و عمّ نواله یا ایّها المذکور لدی المظلوم مکرّر ذکرت مذکور و از قلم اعلی باسمت نازل شد آنچه که شهادت میدهد بر فضل و رحمت و عنایت حقّ جلّ جلاله هر صاحب شمی از آیات عرف عنایات استشمام نموده و هر صاحب بصری از مشاهدۀ آثار بافق اعلی راه یافته نسأل الله تبارک و تعالی ان ینزل علیک من سماء العطاء ما یقرّیک الیه و یکتب لک من قلمه الأعلى اجر الحضور و اللّقاء أنّه هو المشفق الکریم و هو الفیاض الغفور الرّحیم

و اردنا ان نذکر ضلعک الّتی آمنت بالله الفرد الخبیر یا امتی و یا ورقتی قد ذکرک من احبّنی و طاف حول امری ذکرناک بهذا الذکر الأعظم لیقرّیک الیه أنّه هو السّامع المجیب اشکری ربّک أنّه سمع ندائک و انزل لک ما یكون باقیّاً ببقاء

اسمه المهيمن على الأسماء إنّ ربّك هو الذّاكر العليم افرحى بعنایتی و قولى
لك الحمد يا من نورّ قلوبى بنور معرفتك و ابدتني على الاقبال فى يوم فيه اضطربت افئدة المرييين من عبادك أنّك
انت القوىّ الغالب القدير

البهّاء عليك و على ابنيك و بنتيك من لدى الله منزل هذا الذّكر المبين انتهى
له الحمد و البهّاء و له العناية و الثّناء نفوس مذكوره هر يك به ما لا عدل له فائز و اين عبد هم از حقّ جلّ جلاله از
برای هر يك ميطلبند آنچه را كه نهر ابدی از آن جاری و عرف سرمدی از آن ظاهر انّ ربّنا هو المقتدر على ما يشاء بقوله
المبارك العزيز البديع

در باره لقا سبیل بعید و حایل و مانع هم موجود لذا در اذن توقّف رفت از ورود حاکم کُرد الى حين مابین ناس بعضی
سخننها مذکور نسأل الله ان يرفع المانع بقدرته أنّه هو القوىّ القدير

در آخر نامه ذکر قرر عیون علیهم بهّاء الله و رحمته و عنایته امام حضور مذکور و هر يك بامواج بحر فضل فائز یسأل
الخادم ربّه بأن يؤیّدھم على خدمة امره لينصروا المولى بجنود الحكمة و البیان أنّه هو العزيز المئان
ذكر حبيب روحانی جناب عین و باء علیه بهّاء الله الأبهى و نوره الأسنى لازال بوده و هست و این ایام خبر ایشان
بتفصیل رسیده لله الحمد بر امر مستقیمند و بر خدمت قائم علیه بهّاء الله ربّ الغیب و الشّهود البهّاء و الذّکر و الثّناء على
حضرتكم و على من معكم و يسمع قولكم فى هذا الأمر العزيز البديع و الحمد لله المقتدر الفرد المنيع

خادم

فى ۱۲ شوال سنة ۱۳۰۶

عریضه جناب آقا میر على اصغر (اسکونى) علیه بهّاء الله بعد از عرض در پیشگاه اذن توجّه عنایت شد یسأل الخادم ربّه ان
يؤیّده على التّوجّه و الاقبال أنّه هو الغنى المتعال و همچنین توجّه جناب مشهدى حسن علیه بهّاء الله اگر بحکمت واقع شود
در هر حال باید بحکمت ناظر باشند خلاف آن محبوب نه البهّاء علیهما